

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2016 r., powódka domagała się zasądzenia od pozwanego (...) .U. S.A. z siedzibą w W. kwot z tytułu zadośćuczynienia, utraconych zarobków, odszkodowania oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(pozew k. 2-11)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa z zasądzeniem kosztów procesu. Kwestionował zasadę swojej odpowiedzialności.

(odpowiedź na pozew k.97-102)

Pismem z dnia 6 września 2019 roku powódka rozszerzyła powództwo z tytułu odszkodowania do kwoty 22.250 złotych.

(pismo k.469)

Pozwany nie uznał także rozszerzonego powództwa.

(protokół k.474v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 czerwca 2016 roku K. W. z partnerem i ojcem była w kinie (...)w Ł. na seansie pt. „Zakładnik z Wall Street”. Seans rozpoczął się o 20.30 i odbywał w sali nr (...). Powódka z osobami towarzyszącymi zajmowała miejsca w ostatnim rzędzie po prawej stronie.

(potwierdzenie k.17)

W widocznym miejscu przed kasami, a także przed salą w której wyświetlany jest film umieszczony jest regulamin kina. W regulaminie zawarta jest informacja o konieczności zachowania ostrożności na sali kinowej, szczególnie w czasie kiedy światła są wyłączone. Informuje się oglądających, iż w czasie trwania seansu światła są wygaszone. W tym czasie działa wyłącznie podświetlenie schodów i podświetlenie dróg ewakuacyjnych.

Przed początkiem seansu jest blok reklamowy. Do tego czasu oświetlenie działa z 100% mocą łącznie z oświetleniem kierunkowym i ewakuacyjnym. Oświetlenie sali w czasie wyświetlania bloku reklamowego w zakresie podświetlenia schodów i podświetlenia tablic ewakuacyjnych działa z 100% mocą, zaś moc oświetlenia boczne jest zredukowana do 50%. Po zakończeniu bloku reklamowego i z chwilą pojawienia się logo (...), oświetlenie boczne zostaje wygaszone, oświetlenie na schodach(stopniach) nadal jest włączone z mocą 100%. W momencie pojawienia się napisów końcowych oświetlenie boczne zostaje włączone do mocy 50%. Po wygaszeniu ekranu oświetlenie działa z mocą 100%.

Elementy oświetleniowe montowane na stopniach schodów znajdują się na krawędziach. Żarówka (listwa LED) jest pod elementem gumowym w obudowie z plastiku. Stan oświetlenia jest regularnie kontrolowany. Zdarza się, że żarówki(listwy LED) w podświetleniu stopni przepalają się na skutek stąpania na nie przez wchodzących i wychodzących z sali. W przypadku przepalenia żarówki czy listwy na stopniach schodów, pracownicy na bieżąco wymieniają je. Nadto zgodnie z zasadami prawa budowlanego w każdą niedzielę rano i dodatkowo co dwa tygodnie następuje całościowe sprawdzenie systemu oświetlenia. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, serwis wykonuje firma zewnętrzna na skutek zgłoszenia pracowników kina. Zarówno prawidłowość zastosowanego systemu oświetlenia, jak i jego funkcjonalność jest potwierdzona dokumentami urzędowymi i protokołami pokontrolnymi.

Zasady włączania oświetlenia sali są stałe i nie ma możliwości zmiany zasad w tym zakresie. Klient wykupujący bilet do kina ma prawo do obejrzenia kompletnego filmu łącznie z napisami, co oznacza że nie ma możliwości włączania oświetlenia z pełną mocą z chwilą rozpoczęcia wyświetlania napisów. Pracownicy kina mieli skargi klientów z żądaniem zwrotu części kosztów zakupionych biletów, w braku możliwości obejrzenia kompletnego filmu łącznie z napisami w ciemności.

(zeznania św.A. G. k.143-144, zeznania św.M. C. k.142-143, dokumenty k.199-252)

W czasie seansu powódka wychodziła do WC. Nie miała trudności z zejściem ze schodów i powrotem na zajmowane miejsce. Podświetlenie schodów w tym dwóch ostatnich paliło się, z tym że powódce wydawała się że migotało podświetlenie ostatniego stopnia schodów. Powódce wydaje się, że w czasie wejścia na sens także widziała migotanie podświetlenia ostatniego stopnia.

(zeznania powódki k.476-478 w zw. z k.362)

Ojciec powódki opuścił salę kinową przed zakończeniem wyświetlania filmu.

Z chwilą rozpoczęcia wyświetlania napisów powódka wraz z partnerem zaczęła schodzenie w dół do wyjścia. W tym czasie sala była nadal zaciemniona, ponieważ seans jeszcze trwał. Mimo trwania seansu powódka jak i część publiczności zaczęła opuszczać salę. Powódka, która zajmowała miejsce w ostatnim rzędzie musiała w tych warunkach pokonać wszystkie schody. Będąc u końca schodzenia, kiedy do pokonania pozostały dwa stopnie, powódka mając wrażenie że znajduje się już na płaskiej powierzchni, nieprawidłowo postawiła stopę uznając, że nie ma już stopnia, wyniku czego przewróciła się.

(zawiadomienie o wypełnieniu weksla z propozycją ugody wraz z dowodem wysłania listem poleconym oraz dowodem doręczenia k.20-24)

W sprawie przeprowadzono oględziny sali kinowej połączone z eksperymentem procesowym. Mimo wyłączenia podświetlenia dwóch ostatnich schodów, powódka bez żadnej trudności pokonała wszystkie schody nie przewracając się. W czasie prowadzenia eksperymentu w sali panował mrok, podświetlenie schodów było widoczne. Mimo wygaszenia stopni, ich zarysy i biegnące wydłuż stopni linie listew oświetlenia odznaczały się od reszty powierzchni. Po bokach widoczne były także zarysy foteli.

(zeznania powódki k.476-478 w zw. z k.362, oględziny z eksperymentem procesowym płyta CD k.363)

Po zdarzeniu powódka odczuwała silny ból w kostce, nie mogła stanąć na nodze. Zostało wezwane pogotowie, zaś obsługa kina udzielała pierwszej pomocy. Schładzano kostkę lodem. Zabezpieczono powódkę. W tym czasie został także sporządzony protokół wypadkowy.

(zeznania powódki k.476-478 w zw. z k.362, zgłoszenie wypadku k.16)

(...) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

(polisa k.108-118)

Powódka zawarła za swoją matką A. W. umowę o wykonywanie zabiegów kosmetycznych. W ramach zawartej umowy miała wykonywać makijaże permanentne i makijaże okolicznościowe. Miała otrzymywać około 3.000 złotych netto miesięcznie z tytułu wynagrodzenia. Przez wiele miesięcy wcześniej wykonywała próbne makijaże za które nie pobierała wynagrodzenia. Posiadała certyfikaty potwierdzające przeszkolenie w zakresie wykonywania określonych zabiegów.

(zeznania św.A. W. k.144, zeznania św.J. Ś. k.475-475v, zeznania św.E. D. k.475, zeznania św.A. Ś. k.493-494v, certyfikaty k.140,149-153, umowa k.41)

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę pismem z dnia 19 września 2016 roku.

(pismo k.68-69, doręczenie k.70)

Pozwany nie uznał zasady odpowiedzialności.

(okoliczności bezsporne)

Na skutek wypadku powódka doznała urazu prawego podudzia, trójkostkowego złamania kości z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego. Miała wykonaną repozycję krwawą ze stabilizacją śrubą. W dniu 21 czerwca 2016 roku została wypisana z zaleceniem unieruchomienia na 6 tygodni. W dniach 9-10 grudnia 2016 roku usunięto w warunkach szpitalnych zespolenie. Zalecono rehabilitację.

Powódka doznała 3% uszczerbku z powodu powstałych blizn pooperacyjnych, 17% z tytułu wygojonego złamania. Wymagała opieki osób trzecich w pierwszych dwóch miesiącach po 5 godzin dziennie. Od trzeciego miesiąca po 2 godziny dziennie do końca 2016 roku. Powódka wymagała rehabilitacji w pierwszym okresie uzasadnione było korzystanie z zbiegów prywatnych w związku z czasem oczekiwania w ramach NFZ. Ewentualna dalsza rehabilitacja może być prowadzona w ramach NFZ.

(opinia biegłego T. Z. k.-280-282, opinia M. S. k.289-293,433-434,443, opinia G. B. k.385-391, 429-431)

Powódka nie doznała uszczerbku z punktu widzenia lekarza psychiatry. Nie przyjmowała leków i nie ma też obecnie takiej potrzeby.

(opinia A. R. k.311-321)

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki, co do okoliczności że kontrolowała proces schodzenia i utrzymywała odległość od osób ją poprzedzających, kiedy chciała opuścić salę kinową w czasie trwania seansu. Gdyby istotnie tak było, mogłaby zaobserwować zarówno to czy są przed nią schody, ale także ocenić, że znajdujące się po obu stronach schodów fotele, wskazują że znajduje się jeszcze w trakcie schodzenia ze schodów i ma do pokonania kolejne stopnie. Prawidłowa obserwacja przestrzeni mimo wygaszenia dwóch ostatnich stopni pozwalała na zaobserwowanie kiedy kończą się stopnie i zaczyna płaska przestrzeń. W sprawie przeprowadzono oględziny sali kinowej i eksperyment procesowy, odwzorowujący warunki poruszania się powódki w czasie zdarzenia. Powódka mimo wygaszenia dwóch ostatnich stopni bez trudu dotarła do płaskiej powierzchni, nie miała żadnego problemu z oceną odległości która pozostała jej do przejścia, ani tego że musi pokonać niepodświetlone stopnie.

Niezależnie od powyższej oceny z doświadczenia życiowego sądu, własnych w tym zakresie obserwacji wynika, że z chwilą zakończenia wyświetlenia filmu i pojawienia się napisów końcowych, publiczność w osobach znacznej części widowni, opuszcza swoje fotele i rozpoczyna schodzenie. Grupy osób przesuujące się po schodach w dół, stanowią zwartą grupę, wobec czego nie ma możliwości obserwowania podświetlenia schodów. Zwykle osoby znajdujące się w tej grupie uruchamiają telefony komórkowe, ubierają się, rozmawiają ze sobą, czy kierują wzrok na ekran na którym wyświetlane są napisy i obrazy. Zdaniem sądu, nieuwaga powódki, a nie warunki w których przemieszczała się do wejścia doprowadziły do jej upadku.

Sąd oddalił dalsze wnioski dowodowe, uznając że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zostały ustalone.

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego oparta jest o zasadę zawinienia opisaną w art.415k.c.

Prowadzący na własny rachunek kino, nie ponosi odpowiedzialności za wywołaną przez ruch tego przedsiębiorstwa szkodę na osobie lub mieniu na zasadzie ryzyka (art. 435 § 1 k.c.). (por. uchwałę SN z dnia 1977.07.12, IV CR 216/77, OSNC 1978/4/73, także Lex)

Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego, powódka winna wykazać przesłanki odpowiedzialności prowadzącego kino tj.: zaistnienie szkody, winę oraz związek przyczynowy.

Poczynione w sprawie ustalenia prowadzą do wniosku, iż wskazany przez powódkę sprawca szkody w rzeczywistości jej nie wyrządził powódce, co skutkuje wyłączeniem odpowiedzialności pozwanego, którego odpowiedzialność ma charakter akcesoryjny i wynika z zawartej umowy ubezpieczenia.

Powódka wskazywała, że prowadzący kino odpowiada za powstałą szkodę, ponieważ w czasie kiedy opuszczała salę kinową po zakończeniu projekcji filmu, schody nie były we właściwy sposób podświetlone, a także nie zapalono świateł na sali kinowej sufitowych i ściennych.(podstawa faktyczna powództwa – pozew k.6)

Zasady funkcjonowania obiektów jakimi są kina nie są obwarowane szczegółowymi regulacjami. Zatem dla oceny tego, czy prowadzący kino uchybił zasadom właściwego postępowania, będą miały zastosowanie ogólne zasady oraz obowiązujące w obiekcie regulaminy.

W pierwszym rzędzie, skoro podstawą powództwa jest zarzut nie włączenia we właściwym czasie pełnego oświetlenia sali, należy ocenić kiedy oświetlenie sali winno być włączone, a kiedy sala powinna być zaciemniona. W naturalny sposób łączy się to z momentem rozpoczęcia i zakończenia seansu filmowego. Seans filmowy odbywa się w przygotowanym do tego pomieszczeniu, które pozwala na całkowite zaciemnienie i jest wyposażone w środki techniczne pozwalające na projekcję materiału filmowego. Nie ulega wątpliwości, że seans filmowy kończy się najwcześniej z momentem zakończenia wyświetlania napisów końcowych produkcji filmowej, a w praktyce w momencie kiedy prowadzący projekcję włączy oświetlenie sali. Zdarza się bowiem, że po zakończeniu wyświetlania napisów końcowych producent danej produkcji filmowej, zamieszcza dodatkowe elementy, np. sceny z procesu produkcji które nie znalazły się w ostatecznej wersji filmu.

Zatem należy uznać, że zawsze prowadzący kino decyduje o tym kiedy seans zostaje zakończony. Nie ma żadnych wątpliwości, iż czas pojawienia się pierwszych napisów nie może być uznany za czas zakończenia projekcji. Mimo istniejącej, znanej sądowi praktyki rozpoczynania opuszczania sali projekcyjnej przez widzów bezpośrednio po zakończeniu akcji filmu, nie można uznać iż ta praktyka determinuje to co uznaje się za koniec seansu filmowego.

Z chwilą zakupu biletu, pomiędzy określoną osobą fizyczną(widzem), a prowadzącym przedsiębiorstwo zwane kinem, zostaje zawarta umowa której treścią jest zaprezentowanie widzowi w warunkach sali kinowej określonej produkcji filmowej w całości, a nie do rozpoczęcia wyświetlania napisów końcowych. Zachowania widzów, którzy opuszczają salę kinową przed zakończeniem seansu, skutkują uniemożliwieniem lub utrudnieniem wykonania umowy przez prowadzącego kino. Dodatkowo takie zachowania należy zaliczyć do rażącego naruszenia dobrych obyczajów, zasługującego na prawne i społeczne napiętnowanie.

Zatem wobec ustalenia, że powódka rozpoczęła opuszczanie sali kinowej w trakcie trwania seansu, należy uznać iż zarzut braku włączenia oświetlenia sali nie zasługiwał na uwzględnienie. Brak pełnego oświetlenia sali kinowej w czasie seansu, nie jest naruszeniem obowiązków prowadzącego kino, a wykonaniem zawartej z widzom umowy.

Choć dobrym obyczajem jest pozostanie widza na sali kinowej do zakończenia seansu, to prowadzący kino, nie może własnym działaniem czy regulaminem zakazać opuszczania sali widzowi, który chce opuścić salę przed zakończeniem seansu.

Powódka naruszając zasady wynikające z zawartej umowy i dobre obyczaje, w czasie trwania seansu, razem z grupą innych osób rozpoczęła schodzenie ze schodów z ostatniego rzędu, w warunkach panującego mroku, przy włączonym jedynie podświetleniu stopni schodów i podświetleniu wyjść ewakuacyjnych. Poczynione ustalenia faktyczne, w tym w drodze eksperymentu procesowego, dają podstawę do oceny, iż nawet przy wygaszeniu podświetlenia dwóch ostatnich stopni, gdyby powódka zachowała ostrożność i obserwowała obszar przed sobą, miałyby możliwość zarówno

zaobserwowania tego, że po obu stronach zejścia są jeszcze fotele, jak i odznaczających się linii oświetlenia na krawędziach stopni.

O tym, że kwestia oświetlenia nie miała żadnego znaczenia dla zdarzenia jakie miało miejsce, świadczy nie tylko to, że przed powódką grupa osób przeszła nie przewracając się, ale także to że powódka, która w czasie trwania projekcji, opuszczała salę w tych samych warunkach oświetlenia nie doznała szkody. Gdyby zaś przyjąć, iż prowadzący kino odpowiada za przepalenie się podświetlenia w stopniach, należy uznać iż nastąpiło to w czasie pomiędzy powrotem powódki na salę w trakcie wyświetlania filmu a czasem kiedy opuszczała ostateczną salę kinową. Przypomnieć należy, iż zasada odpowiedzialności oparta o zasadę winy, oznacza iż pomiędzy a zachowaniem odpowiedzialnego, a powstałą szkodą musi istnieć adekwatny związek przyczynowy. Naturalną cechą żarówek (obecnie częściej listew LED) jest to, że przepalają się. Zatem odpowiedzialność prowadzącego kino, mogłaby zaistnieć tylko wtedy kiedy w zawiniony sposób nie usuwałby powstałych awarii oświetlenia, spowodowanych przepaleniem źródeł światła. W przedmiotowej sprawie takiego zarzutu postawić prowadzącemu kino nie można, bowiem przepalenie nastąpiło w trakcie trwania seansu. Jednocześnie jak wcześniej wskazano, w sytuacji kiedy powódka we właściwy sposób obserwowałaby obszar przed sobą w czasie schodzenia, nie upadłby i nie doznała szkody, podobnie jak inne osoby które schodziły przed nią. Tym samym, nie można uznać że istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy powstałą u powódki szkodą a niedoświetleniem schodów.

Mając na uwadze powyższe rozważania, sąd powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c.

Koszty zastępstwa procesowego pozwanego ustalono w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 z późn.zm.)